

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Vande H. Maghet Geertrvyt Abdisse Tot Eisleben

Gertrudis <de Helfta>

T'Hantvverpen, [1607]

Dancksegginghe voor de bevestinghe vande voorschreuen Priuilegien. Dat
XXI. Capittel.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43080

opperfte / ia eenich waerachtich eewich goetd /
 niet dooz mijn verdienften / maer dooz uwe goe-
 dertieren barmherticheyt. Elke befondere van
 defe alffe soo wonderlijck zijn / onermidts b mee-
 weerdicheydt / ende als gansch niet betainende
 mijn cleyneheyt: fo dat in geenderley maniere die
 danckfeggingen die ic gebaen hebbe genoechfaem
 zijn: hebt ghy hier in mijn armoede oock willen
 helpen / uits dien dat ghy andere bertweert hebt /
 met goederhande belofteniffe tot danckfegginge /
 dooz wiens verdienfte mijn gebreec soude mogers
 verbult worden: waer booz b zy lof / alst betaet /
 ende danckfegginge van weghen die inden hemel
 zijn / op der aerden / ende onder d'aerde.

Danckfegginghe voor de bevestinghe vande
 voorschreuen Priuilegien.

DAT XXI. CAPITEL.

BOuen alle defe dingen so heeft de ontweerdeer-
 lijcke deught van b liefde / o mijnē Godt: hier
 noch by geboeght dat ghy de boozfepde weldade
 op defe manieren op het metweerdichste hebt
 willen bevestigen / te weten: Als ic op eenen seke-
 ren tydt die ouerlepde by my seluen en dooz ber-
 lyckinge van b goedertierentheyt met mijn on-
 godtbruchticheyt (die ick berheuge darfe oneyn-
 delijck het mijn te bouen gaet) gecomen was tot
 sulcken berwaentheydt dat ick beclaeghden dat
 ghijfe my niet naer de gewoonte van die beloften
 doen hant aen hant verfekert hadt. D alderge-
 boeghlycste foeticheyt heeft my terstont beloofs
 dat ghy terstont seer minnelijck op mijn booz-
 wendige sout voldoen / seggende en wilt niet cla-
 ghen / comt ende outfangt de bevestinghe van
 ik mijn

mijn verbont. Ende terstont heeft mijn cleynhe
 heyt ghesien dat ghy my als met beyde v hande
 opende de kiste van de Goddelijcke ghetrouwic
 heyt ende ontwtsprekelijcke waerheyt / te weten:
 v Godt - ghemaect herte my beuelende / die als
 verkeert zynde met de Joden teekenen socht /
 dat ic mijn rechter hant wtrepken soude / ende
 soo v alderheyllichste herte my open gedaen zyn
 de wederom toe treckende / als mijn hant daer
 in gesloten was / hebt ghy ghesept: siet de gauen
 die ick v gegeuen hebbe die beloue ic v / dat ick se v
 ongeschent sal bewaren: soo nochtans / ist indien
 dat ick somwijlen de daet daer van booz eeni
 gen tijt door mijn bestieringe ophoutve / dat ick
 my verbinde dien daer na met dypboudige win
 ste te betalen van wegen mijn almogende wijs
 heyt ende goedertierentheydt vande crachtighe
 Dypbuldicheyt / in wiens midden ick leue ende
 regere warachtich Godt door eewige eeuwen der
 eeuwen. Maer welke utwe al te soete goedertieren
 heys woorzen als ic mijn handen v' my waerts
 trock / soo zyn daer in ghesien als seuen goude
 reepkens inde ghedaente als ringhen / in elke
 vinger een / ende inden hertbingher dype / tot een
 getrouwte getuygenis dat de voorszeyde seuen pri
 uilegien naer mijn wenschen waren versekert.
 Daer na soo heeft de onwederhoutwelycheyt van
 v goedertierentheydt ooc dese woorzen daer noch
 by geboecht: soo menichmael als ghy ouerdene
 kende v onweerdicheyt meynende dat ghy mijn
 gauen niet verdient en hebt / ende daer - en - bo
 uen op mijn goedertierentheydt betrouw / soo dieke
 wils offert ghy my den chyns van v goet. O hoe
 subtyllyck besozcht ghy o Dader v kinderen / die
 opt wterste hen van v verscheyden / als ghy na
 verquistinghe vande haue des onnooselheyds /
 ende

Een vvo
 derlicke
 verbindin
 ghe.

Seuē gou
 de ringen

De beken
 nisse van
 ons on
 vveerdic
 heyt hoe
 aengenae
 datse Gor
 is.

ende dooz goet verholch na de verquiftinge van
 v aengename deuotie / v verweerdicht te ontfan-
 ghen die ghy weet hoe groot dat fy is / te weten /
 de kenniffe van myn ontweerdicheydt tot ver-
 dienften. Welcke kenniffe gunt my doch o gun-
 ner der ga uen / van wien alle goet comt / sonder
 den welcken niet vast oft goet mach geacht wor-
 den / dat ick die mach hebben tot uwen lof / ende
 tot myn falicheydt / in alle v weldaden soo van
 binnen als van buyten. Ende daer-en-bouen
 oock dat ick mach volcomentlijck betrouwen
 van v goedertierentheydt.

Dancfegginghe voor een visioen door het vvelcke
 Godt voor haer in een ander gedaente is veran-
 dert geworden, ende van fijn kufkens ende om-
 helinghen.

D A T X X I I . C A P I T T E L .

He heeft my ghedocht niet te behoozen /
 ouerdenckende de vzwillighe weldaden van
 v vziendelijcke faechtmoedicheydt v mptwaerts /
 hoe wel seer ontweerdighe / dat ick als ondancba-
 re soude ouerlaen het ghene ick op eenen vasteren
 hebbe vercreghen / dooz een wonderlijcke mede-
 weerdicheydt van v goedertierentheydt. Want op
 den tweeden fijnen Sondagh / als dooz de Miffe
 wert ghesongen booz den omneganck het Res-
 ponsor. vidi Dominum facie ad faciem, &c. Als
 myn siele verlicht wert met een wonderlijc ende
 onweerdeerlijc schijnfel vande Goddelijcke ver-
 openbaringhe / soo is my veropenbaert een aen-
 ficht als aengeboecht by myn aenlicht naer dat
 S. Bernaert sept / niet als wtghebeelt / maer in-
 beeldende / het welck dooz een al te grooten licht